

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger:

a. „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retstbetjentembeder“; b. „Forslag til Lov angaaende Kolding Herreds Omraade m. m.“ og c. „Forslag til Lov om Helligholdelsen af Søndagen og Folkekirkenes øvrige Helligdage“.

Justitsministeren (Melleman): Det første af de Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge det ærede Thing, er det sædvanlige „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskjellige Retstbetjentembeder“. Som det vil ses, er denne Lov nu svulmet betydelig op, saaledes at den denne Gang indeholder ikke mindre end 38 Embeder, en Omstændighed, som imidlertid har sin Grund i Lovgivningen, og derfor ikke kan være anderledes. Som det vil ses, indeholder § 1 de Embeder, for hvilke Kontorholdsvederlaget nu første Gang fastsættes, men det gjælder kun om to Embeder, som ere gaaede over til at blive lønne med faste Sager. De følgende Paragrafer indeholde de Embeder, for hvis Vedkommende Kontorholdsudgifterne skulle underkastes Revision. I § 2 omhandles der saaledes 11 Embeder, som revideres første Gang, i § 3 11 Embeder, der revideres anden Gang, og i § 4 14 Embeder, som revideres for tredje Gang. Jeg skal selvfølgelig ikke nu gaa ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, som jeg herved tillader mig at forelægge og anbefale til Thingets Velvillie.

Det næste Lovforslag, jeg skal tillade mig at forelægge, er: „Forslag til Lov angaaende Kolding Herreds Omraade m. m.“ Som det vil være i ærede Medlemmers Erindring, blev det bestemt ved Loven af 16de Februar 1866 angaaende Incorporationen af de forhenværende Slesvigke Distrikter i Kongeriget, at der skulde oprettes et Herred under Navn af Kolding Herred, og at dette skulde indbefatte en Del Sogne foruden dem, der tidligere havde hørt til Slesvig. Denne Sag har imidlertid givet Anledning til temmelig langvarige Forhandlinger, og det har viist sig under Sagens Gang, at en Del af de Sogne, som det var paataenkt at henlægge til Kolding Herred, ikke ønskede at blive det, hvilket navnlig gjælder de til Aarst og Slaugs Herreder henhørende Sogne, der høre til Ribe Stift. Dette Lovforslag er, som man vil se, baseret paa den Grundsetning saavidt muligt som i denne Sag at rette sig efter vedkommende Sogns Ønske, og jeg antager, det vil befindes, at Lovforslaget i det Hele stemmer med de Anskuelser, som ogsaa her i Thinget ere komne til Orde angaaende denne Sag. Jeg forelægger det saaledes herved.

Det tredje Lovforslag, jeg skal tillade mig at forelægge, er: „Forslag til Lov om Hellighol-

delsen af Søndagen og Folkekirkenes øvrige Helligdage“. Regjeringens Medlemmer have indbyrdes været fuldkommen enige om, at den nu bestaaende Lovgivning om Helligdagenes Helligholdelse, nemlig Frdn. af 26de Marts 1845, trænger til en Revision. Naar dette ikke tidligere er sket, antager jeg, at Grunden dertil væsentlig er den, at man ikke har regnet denne Sag for at være af stor legislativ Interesse; thi der har jo allerede i længere Tid været Opfordring tilstede til at foretage en Revision af denne Del af Lovgivningen. Man maa nemlig vistnok sige, at Frdn. af 1845 allerede i en lang Række af Aar paa mange Punkter har været i Strid med den almindelige Anskuelse, og de Ulemper, som deraf kunne fremkomme, ere saa iøjensaldende, at jeg ikke behøver at dvæle nærmere ved dem. Den Omstændighed, at en Lov i visse Retninger overholdes, i andre derimod ikke, og den Omstændighed, at den maatte overholdes forskjellig, i nogle Jurisdiktioner strengt, i andre mindre strengt, er selvfølgelig en Ulempe, som ikke kan bestrides. Der har vel været gjort enkelte Forsøg paa at lempe paa Frdn. af 1845, og navnlig have 2 Love, som i den senere Tid ere udkomne, knyttet sig dertil, nemlig Loven af 24de Mai 1854 og Loven af 29de December 1862; men jeg tror ikke, at man i det Hele vilde gaa nogen heldig Vej, hvis man vilde forsøge ved enkelte Lovbestemmelser at lempe paa de Regler i Forordningen, som man i et givet Øieblik ikke synes om og derfor kunde ønske adnerledes. Jeg har derfor ment, at den rigtigste Fremgangsmaade, man kunde følge, vilde være at forelægge denne Forordning i det Hele til Revision. Som ærede Medlemmer ville se, er derfor det Lovforslag, jeg herved tillader mig at forelægge, beregnet paa at udtømme den hele Materie, idet den sidste Paragraf i Lovforslaget ophæver alle de ældre Lovbestemmelser om Helligdagenes Helligholdelse, saaledes at det altsaa er min Mening, at det i Fremtiden alene skulde afgjøres efter denne Lov, hvad der er forbudt, og hvad der er tilladt paa Helligdagene. Det følger af disse korte Loves Karakter, at det maa være Reglen, at Alt, hvormod der ikke indeholdes et udtrykkeligt Forbud i Loven, ikke er forbudt. — Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg i det Hele taget henvise til det selv og til de Motiver, som ledsage det. Jeg skal blot bemærke, at jeg tror, det vil befindes, at jeg her har bestræbt mig efter og har forsøgt paa at holde en rimelig Middelvei mellem de to Ting, en overbæren Strengthed og en fuldstændig Opgivelse af en Lovgivning til Børn for Helligdagen, idet jeg nemlig er gaaet ud fra, at det neppe i det Hele taget kan være Folks Ønske at man skulde opgive ethvert legislativt Stjelmærke imellem Helligdage og Sognedage. Idet jeg i Øvrigt ikke skal udtale mig paa dette Punkt med Hensyn til Enkelthederne i denne Lov — jeg forudsætter, at der se-